

Cartes

Cabirols

Joan Capdevila Bassols. OLOT.

El Jutjat de Barcelona ha condemnat el Parc Natural de la Garrotxa a indemnitzar amb 578,55 euros la titular de Can Maia, que té una explotació ecològica sota el lema «De l'hort al pot». Ara haurà d'afegir «amb permís dels cabirols», que des del 2004 prefereixen els conreus tendres –verdures i llegums– al sotabosc tal com els havien programat. S'ha arribat a judici per la no-actuació del Parc a les peticions escrites de l'afectada. Jugaven amb el cansament, amb els costos que podia representar anar als tribunals. Ha estat necessari anar a judici perquè aportessin l'informe que el mateix departament els reclamava des de feia 2 anys. En aquest informe amaguen el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora de la Generalitat, que l'any 2000 –fa 11 anys– es va pronunciar dient: «aquesta és la titular i per tant la responsable dels animals que es troben en dit Parc com a conseqüència del Projecte de reintroducció dels cabirols». De moment, segons el mateix Parc, els cabirols són més de 1.200 i no tenen cap enemic natural. Hi ha pagès que ha hagut de renunciar a tenir hort o l'ha de tancar a gran alçada (els cabirols són campions del salt d'altura).

El pressupost del Parc l'any 2010 fou de més de 2 milions de euros. En les partides no n'hi ha cap per danys dels cabirols (ni un 1%). És una mostra del menyspreu pels que dins del Parc viuen i volen viure del seu treball i no del sou de funcionari. El Parc no té clar que si s'opta per la reintroducció intencionada d'una espècie sense instruments de controls el desequilibri està assegurat? Els caçadors no són una solució, són un pedaç per a un problema que no és el seu. I això que el boom del cabirol encara no ha començat.

Resposta a l'article de Joan Vila
sobre la MAT

Albert Riera i Fanlo. Canet d'Adri.

Trobo indignants les paraules del senyor Joan Vila aparegudes diumenge al Diari de Girona. Hi ha tantes banades que és difícil centrar-se. Per exemple, em fa gràcia que acusi el Cilma d'haver posat entrebancs en la construcció de la MAT. A veure si encara hauran de demanar perdó per no haver deixat fer el que els dona la gana a Red Eléctrica de España, una empresa coneguda per la seva manca d'escrúpols –invasions de terrenys, construccions sense permisos, política de fets consumats, despreci per les persones i el territori, cerca dels majors beneficis amb la mínima inversió, etc–. Trobo que tractar d'ignorants els que rebutgem la línia de 400.000 volts és un intent de desprestigi flagrant però, més que sentir-me desprestigi, l'autor de l'article m'ha fet pena. Trobo curiós que mencioni la possibilitat de soterrar la línia parcialment, és a dir, uns sí i els altres no. Genial, molt solidari, però per què proposa soterrar el tram que pot passar per Cartellà? Quins interessos hi té? I si se soterra des de Baixàs a Santa Llogaia d'Àlguema, per què no d'allí fins a Bescanó? També em té encuriós saber quants diners li deu haver pagat Red Eléctrica, una empresa que l'any passat guanyà 390 milions d'euros, per escriure un text tan a favor de la MAT. I per si no se li havia vist prou el llautó, en Joan s'atreveix a vendre el sopar de duro de la por, intentant culpabilitzar els alcaldes. La seva unió i la del poble en contra de la línia és un fet que existeix. Ell vol fomentar una divisió que desgraciadament es va aconseguir al primer tram (Sentmenat-Bescanó) i ja hem vist els resultats que ha donat. Només li ha faltat dir que si no es fa la MAT hi haurà apagades i que els qui ens oposem a aquesta megaconstrucció vivim en coves amb espelmes. Patètic.

La nostra llengua
cal defensar-la

Jordi Vidal Bernades. Palafrugell.

La immersió lingüística a l'escola és per a mi intocable. No ens podem permetre que la defensa dels drets identitaris peculiars de cada col·lectiu, com pot ser la llengua, pugui servir per posar en perill de mort la normalització del català. Tampoc ens podem permetre que amb l'excusa de defensar el dret a escollir la

llengua de l'ensenyament es propugni la imposició del castellà a Catalunya, quan la llengua minoritzada i amenaçada per tres segles de persecucions continua sent avui en dia el català.

La hipocresia dels suposats defensors del dret a escollir la llengua materna en l'ensenyament no té límits, ja que només defensen el dret a escollir el castellà a Catalunya. La immersió lingüística a les escoles és indispensable per garantir l'aprenentatge de la nostra llengua a aquelles persones que no tenen el català com la seva llengua originària. És un model lloat per mestres i pedagogs, que té el suport del Parlament Europeu, de la UE i del Consell d'Europa, que ha ajudat a cohesionar la nostra societat evitant la seva fractura en funció de la llengua parlada pels seus habitants. En resum, hem de seguir lluitant per defensar la nostra llengua, hem de tenir una unitat d'acció de la nació catalana a favor del català; a favor de la immersió a l'escola, a favor que el procés de normalització lingüística continuï avançant sense límits.

Una injustícia
de Renfe

Anna Ros Sagué. Bellcaire d'Empordà.

Sóc usuària habitual del tren (Girona-Barcelona) des de fa mesos i cada mes compro l'abonament mensual (171,55 euros). Aquest setembre, com és habitual, també ho he fet, facilitant el meu número de DNI i he pagat amb targeta de crèdit. Per tant, les meves dades estan plenament registrades (com cada mes) als seus sistemes.

Per desgràcia (això sí, la meva!), avui mateix dia 5 de setembre, m'han robat l'abonament mensual juntament amb el bitllet de metro. I per colmo el mes només acaba de començar! He anat a l'estació de Girona i la sorpresa, en majúscula, ha estat quan m'han dit que no em poden anul·lar l'abonament extraviat i fer-me'n una còpia. He de pagar de nou. Així, per què ens sol·liciten el NIF? Sembla que només per imprimir (quines garanties tenim els usuaris) i segons m'han informat no queda registrat en el sistema. Això sí, s'imprimeix i cap revisor valida que la persona que porta la targeta sigui el titular. Així, per a què serveix? I això no és tot. Tot i que tenen les dades de la meva targeta (jo encara tinc el justificant) i podem saber el número de bitllet que es va generar (buscant en les operacions del dia que la vaig comprar)... m'indiquen que per normativa no es poden fer còpies. Que passa sovint però que no hi ha solució. Que fort!

Estic indignadíssima que donar les dades no serveixi per a res, que estem una vegada més indefensos davant d'aquest gegant que és Renfe/Adif... i que això sigui un negoci! Ja que passa tan sovint, suposo que a l'empresa li deu interessar tenir aquesta font d'ingressos extra. Informàticament parlant no és complex poder fer una anul·lació d'un bitllet i un duplicat. No té cost. Doncs entenc que si no es fa o no es vol fer és una qüestió d'interessos, no?

Tinc el justificant de pagament i la «col·lecció» d'abonaments mensuals de no-sé-quants mesos i estem a dia 5.... Realment no em poden facilitar una còpia? Què he de fer? A qui ho he de denunciar? Començarem per informar la Plataforma d'Usuaris i la premsa.

Quan perds/robes una targeta de crèdit, la de salut, les de fidelització de companyies aèries, supermercats o comerços... no els suposa cap mena de problema fer una còpia. Com és que vostès no? M'ho poden explicar, si us plau? L'única solució és tornar a pagar 171,55 euros? Ho trobo totalment injust! És indignant. Perquè Renfe/Adif és un negoci?

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2011/09/07/cartes/513345.html?utm_source=rss